

525 Plura locuturum timido Peneia cursu
526 fugit cumque ipso verba imperfecta reliquit,
527 tum quoque visa decens. Nudabant corpora venti,
528 obviaque adversas vibrabant flamina vestes,
529 et levis impulsos retro dabat aura capillos;
530 aucta fuga forma est. Sed enim non sustinet ultra
531 perdere blanditias iuvenis deus, utque monebat
532 ipse Amor, admisso sequitur vestigia passu.
533 Ut canis in vacuo leporem cum Gallicus arvo
534 vidit, et hic praedam pedibus petit, ille salutem,
535 alter inhaesuro similis iam iamque tenere
536 sperat et extento stringit vestigia rostro,
537 alter in ambiguo est an sit comprehensus et ipsis
538 morsibus eripitur tangentiaque ora relinquit;
539 sic deus et virgo est, hic spe celer, illa timore.

Ovidius, Metamorphoses 1.497-539

Tekst 2

Uit de brief van Paris aan Helena

163 Da modo te, quae sit Paridis constantia nosces:
164 flamma rogi flammis finiet una meas.
165 Praeposui regnis ego te, quae maxima quondam
166 pollicita est nobis nupta sororque Iovis,
167 dumque tuo possem circumdare bracchia collo,
168 contempta est virtus Pallade dante mihi.
169 Nec piget aut umquam stulte legisse videbor:
170 permanet in voto mens mea firma suo.
171 Spem modo ne nostram fieri patiare caducam
172 deprecor, o tanto digna labore peti.

173 Non ego coniugium generosae degener opto,
174 nec mea, crede mihi, turpiter uxor eris.
175 Pliada, si quaeres, in nostra gente Iovemque
176 invenies, medios ut taceamus avos.
177 Regna parens Asiae, qua nulla beatior ora est,
178 finibus immensis vix obeunda tenet.
179 Innumeras urbes atque aurea tecta videbis
180 quaeque suos dicas templa decere deos.
181 Ilion aspicias firmataque turribus altis
182 moenia Phoebae structa canore lyrae.
183 Quid tibi de turba narrem numeroque virorum?
184 Vix populum tellus sustinet illa suum.
185 Occurrent denso tibi Troades agmine matres,
186 nec capient Phrygias atria nostra nurus.
187 O quotiens dices "Quam pauper Achaia nostra est"!
188 Una domus quaevis urbis habebit opes.
189 Nec mihi fas fuerit Sparten contemnere vestram:
190 in qua tu nata es, terra beata mihi est.
191 Parca sed est Sparte, tu cultu divite digna;
192 ad talem formam non facit iste locus.
193 Hanc faciem largis sine fine paratibus uti
194 deliciisque decet luxuriare novis.
195 Cum videas cultus nostra de gente virorum,
196 qualem Dardanias credis habere nurus?

197 Da modo te facilem nec dedignare maritum
198 rure Therapnaeo nata puella Phrygem.
199 Phryx erat et nostro genitus de sanguine, qui nunc
200 cum dis potando nectare miscet aquas;
201 Phryx erat Aurorae coniunx, tamen abstulit illum
202 extremum noctis quae dea finit iter;
203 Phryx etiam Anchises, volucrum cui mater Amorum
204 gaudet in Idaeis concubuisse iugis.

205 Nec, puto, collatis forma Menelaus et armis
206 iudice te nobis anteferendus erit.
207 Non dabimus certe socerum tibi clara fugantem
208 lumina, qui trepidos a dape vertat equos;
209 nec Priamo pater est soceri de caede cruentus
210 et qui Myrtoas crimine signat aquas;
211 nec proavo Stygia nostro captantur in unda
212 poma nec in mediis quaeritur umor aquis.

Ovidius, Heroides 16.163-212